

Co-funded by
the European Union

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Prvi challenge: „Climb the World”

7. dan: Table Mountain (RJA) → Kilimandžaro (Tanzanija)

Kako je lijepo probuditi se bez hladnoće, pritom imati prekrasan pogled na Cape Town i Atlantski ocean. „Spustili” smo se u Cape Town na tradicionalni južnoafrički doručak. Probali smo vetkoek (vrlo slično krafnama, poslužuje se sa slatkim ili slanim nadjevom), pap i mieliepap (kukuruzna kaša koja može biti slatka ili slana) i melkkos (jelo od mlijeka, brašna i cimeta).

Saznali smo neke zanimljivosti o Cape Townu:

- Republika Južna Afrika jedinstvena je po tome što ima čak tri glavna grada, a Cape Town je jedan od njih! U Cape Townu nalazi se sjedište parlamenta (zakonodavna vlast), u Pretoriji je sjedište vlade (izvršna vlast), dok je u Bloemfonteinu sjedište vrhovnog suda (sudbena vlast).
- Nedaleko od obale Cape Towna nalazi se otok Robben Island, koji je nekada bio zloglasni zatvor. Tamo je Nelson Mandela, najpoznatiji borac za slobodu i prvi crni predsjednik Republike Južne Afrike, proveo 18 od svojih 27 godina u zatvoru. Danas je taj otok UNESCO-ova svjetska baština i simbol mira i slobode.
- Na plaži Boulders Beach u Cape Townu živi velika kolonija afričkih pingvina, jedine vrste pingvina koja obitava u Africi. Djeca (i odrasli) mogu promatrati ove simpatične životinje izbliza s drvenih šetnica ili čak plivati pored njih u zaštićenim uvalama, što je doista jedinstveno iskustvo u svijetu.
- U bolnici Groote Schuur u Cape Townu, davne 1967. godine, doktor Christiaan Barnard izveo je prvu uspješnu transplantaciju srca na svijetu.

Nastavljamo naš put dalje i razgovaramo o najpopularnijim sportovima u Republici Južnoj Africi. To su, uz nogomet, ragbi, kriket, plivanje, atletika, boks, tenis i jedrenje. Ragbi reprezentacija Republike Južne Afrike jedna je od najuspješnijih na svijetu – svjetsko prvenstvo osvojila je četiri puta, posljednji put 2023. godine.

Hodamo po planinskom području Republike Južne Afrike, Bocvane i Zimbabvea, između 1000 i 2500 metara nadmorske visine. U jednom dijelu puta prolazimo istočnim rubom polupustinje Kalahari.

Jeste li znali?

- Iako je zovu pustinjom, velik dio Kalaharija zapravo je polupustinja, dok neki njegovi dijelovi imaju obilježja savane! Neki dijelovi dobivaju dovoljno kiše da ondje raste trava, grmlje, pa čak i drveće.
- Ime „Kalahari“ dolazi iz jezika lokalnog naroda Tswana i znači „velika žeđ“. To je zato što je na površini teško pronaći vodu, iako se u podzemlju nalaze velike zalihe.
- Veći dio Kalaharija prekriven je prekrasnim crvenim pijeskom. Ta boja potječe od tankog sloja željezovog oksida koji obavija zrnca pijeska.
- U Kalahariju žive mnoge nevjerojatne životinje! Ondje možeš vidjeti lavove (posebno poznate lavove s crnom grivom), geparde, leoparda, hijene, žirafe, zebre, nojeve, antilope i merkatu!
- Pustinja Kalahari dom je naroda San (često zvanih Bušmani), jedne od najstarijih kultura na svijetu, koja ondje živi već više od 20 000 godina! San poznaju sve tajne preživljavanja u tom teškom okruženju, loveći, skupljajući hranu i vodu iz biljaka.
- Temperature mogu biti vrlo visoke danju (oko 40°C), a noći zimi mogu biti jako hladne, čak i ispod nule!

**Znaš li nabrojati još neke pustinje?
Kroz koju pustinju smo već prošli na našem putovanju?**

Dan je sunčan i vrlo topao, bez vjetrova. Brzo koristimo naše zalihe vode. Koristimo priliku da se upoznamo s turskim jezikom. Naši prijatelji iz Turske objašnjavaju nam kako izgovarati neke riječi.

Hvala → Teşekkürler
Dobar dan → İyi günler
Dobra večer → İyi akşamlar
Dobro jutro → Günaydın
Hladno je → Soğuk / Hava soğuk (vrijeme je hladno)
Toplo je → Sıcak / Hava sıcak (vrijeme je toplo)
Kako si? → Nasılsın?
Planine → Dağlar

Korak po korak, i u rano poslijepodne stigli smo do prekrasnih Viktorijinih slapova nedaleko od gradića Livingstona.

Livingstone je grad na granici Zambije sa Zimbabveom, smješten uz rijeku Zambezi. Ime je dobio po škotskom istraživaču Davidu Livingstoneu, koji je 1855. godine postao prvi Europljanin koji je zabilježio Viktorijine slapove. Livingstone je danas glavna pristupna točka za razgledavanje slapova (Mosi-oa-Tunya – „dim koji grmi“, kako ih naziva lokalni narod, zbog ogromnih količina vodene pare koja se diže visoko u zrak i glasne tutnjave vode).

Slapovi su široki oko 1,7 km i visoki do 108 m – jedan su od najvećih i najspektakularnijih vodopada na svijetu. Viktorijini slapovi nalaze se na UNESCO-ovu Popisu svjetske baštine i ubrajaju se među sedam prirodnih čuda Afrike.

Malo smo istraživali zanimljivosti o poznatom istraživaču Livingstoneu i Viktorijinim slapovima:

- David Livingstone bio je škotski istraživač koji je u 1800ima proputovao velik dio Afrike. Bio je prvi Europljanin koji je vidio Viktorijine slapove i nazvao ih je po britanskoj kraljici Viktoriji.
- Tijekom jednog istraživanja napao ga je lav i slomio mu ruku. Ruka mu je ostala ukočena do kraja života.
- Bio je poznat po tome što se borio protiv ropstva i uvijek je nastojao pomoći ljudima koje je susretao u Africi.
- Viktorijini slapovi široki su oko 1,7 kilometara, što ih čini jednim od najširih vodopada na svijetu.
- Magla i vodena prašina koju stvaraju slapovi izbacuju se toliko visoko da se mogu vidjeti i s udaljenosti do 30 km. Zbog toga ih putnici ponekad ugledaju prije nego što čuju snažan huk vode.

Srećom, tijekom našeg puta nisu nas napali lavovi. Već smo se međusobno dobro upoznali, bez straha i neugode komuniciramo na engleskom jeziku i polako se rađaju nova prijateljstva. Sunce je još visoko na obzoru, a mi ulazimo u Tanzaniju.

Tanzanija je država poznata po svojim prirodnim ljepotama, nacionalnim parkovima, Serengetiju i Kilimanjaru, ali i po jednom od najvažnijih prapovijesnih nalazišta na svijetu, Olduvai Gorge.

Probaj saznati više informacija o ovom lokalitetu.

Evo još nekih vrlo zanimljivih informacija o Tanzaniji:

- U Tanzaniji se nalazi svjetski poznati Nacionalni park Serengeti. Ondje se odvija Velika migracija – milijuni gnua, zebri i gazela svake godine prelaze goleme ravnice u potrazi za vodom.
- Tanzaniji pripada i Zanzibar, poznat po tirkiznom moru, bijelim plažama, začinicima (cimet, vanilija, klinčić) te starom gradu Stone Townu.
- Tanzanija ima jednu od najvećih populacija lavova na svijetu.
- Tanzanit je dragulj koji se nalazi samo u Tanzaniji i nigdje drugdje na svijetu, zbog čega je vrlo poseban i vrijedan.
- Tanzanija je poznata je po narodu Maasai, njihovim tradicionalnim ratnicima, crvenoj odjeći, skakanju u vis i karakterističnim plesovima.

Koliko zanimljivih informacija u samo jednom danu!

U daljini vidimo ogromnu planinu s bijelom kapom na vrhu, a oko nas slobodno šeu zebre, nosorozi, žirafe i nilski konji.

Dolazimo do gradića Moshija.

Moshi je slikoviti grad u podnožju planine Kilimanjaro. Često ga nazivaju „gradom pod krovom Afrike” jer se s gotovo svake točke u gradu vidi snježni vrh najviše afričke planine. Zahvaljujući nadmorskoj visini (oko 800 m nadmorske visine) i tropskoj klimi, Moshi je jedno od najugodnijih mjesta za boravak u Tanzaniji.

Moshi je glavno polazište za uspon na Kilimandžaro. Okružen je plantažama banana i kave, a cijela je regija poznata po aromatičnoj tanzanijskoj kavi.

Lokalno stanovništvo često koristi izraz „pole pole” (što znači „polako, smireno”), a taj izraz savršeno odražava opušten stil života u podnožju planine.

Odradili smo i završni uspon na naš današnji cilj – najviši vrh Afrike, Kilimandžaro.

Uspion na Kilimandžaro ne zahtijeva tehničke alpinističke vještine, što ga čini jednim od najdostupnijih „velikih vrhova” za penjače diljem svijeta.

Prvi uspješan uspon zabilježen je 1889. godine, a ostvarili su ga Hans Meyer i Ludwig Purtscheller.

Ostatak dana iskoristili smo za fotografiranje posljednjih zraka sunca na vrhu Afrike i za međusobno druženje.

iyi geceler- laku noć na turskom.

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Marina Gatara, prof. geografije

Barbara Račić Ovčarić, mag.educ.philol.angl.mag.paed.

